

На 23-й въ ч. 5 сл. пл. отъ укрѣплението *Салканъ* турцитѣ захванахъ да бомбардиратъ Гюргево, което се продължи ч. до 7 нѣ безвредно.

Надвечеръ на 25-й стрѣлбата се почнала и отъ двѣтѣ страни въ скоро се прекратила. Сутренъта артилерийския огънь се откри въ ч. 5 и продължава до 8^{1/2} съ голѣмо ожесточение. Населението се исплаши, магазинѣ се затворихъ, всяки остави кѣщата си и побѣгна на вѣнь, а въ града било всичко глухо и нѣмо.

На 26-й руситѣ съсипахъ двѣ турски укрѣпления и до 15-й Юний день не се изминавалъ безъ да стрѣлятъ. Съсипахъ една джамия, исляхането, една огненна воденица, и нѣкои отъ по виднитѣ граждани избѣгнахъ презъ Цариградъ за Румъния, едни за Варна, други за Шуменъ, Разградъ, въ Червена-Вода и по други села, а останалитѣ въ града прибрали стоката отъ дюгенитѣ си, испокрили я въ подземията по домоветѣ си, нищо вече не се продавало и никой не излизалъ изъ кѣщата си.

Ахмедъ паша повикалъ дядо Климента (Григорий се наричаше въ Цариградъ), заповѣдалъ му да каже на българското население да опраздни града, защото се намиралъ въ опасностъ. Климентъ предалъ тѣзи заповѣди на населението, а същеврѣменно чрѣзъ священникитѣ го съвѣтвалъ да ненапуска града. При всичкото му упорство, Ахмедъ паша, насилствено го извадилъ на вѣнь, турцитѣ нахлули и почнали да грабятъ. Населението вднага се оплакало чрезъ италианския консулъ на команданта на арабската войска Хасанъ паша, който позволилъ да се завърне по домоветѣ си и гарбежа неотишелъ за по дълго врѣме отъ единъ часъ.

На 12-й Юний сутренъта руситѣ почнали да бомбардиратъ града. На другия день огъня още повече се усилилъ. Бомбитѣ като градъ падали и значителна повреда нанесли. Английското, французското, италианското и белгийското консулата пострадали, частната кѣща на валията, конака и телографа съсипани, управителя и мѣстнитѣ власти въ Варна избѣгали.

Слѣдъ преминаването на руситѣ Дунава, стрѣлбата ослабнала и въ града било вече по тихо, мирно и спокойно.